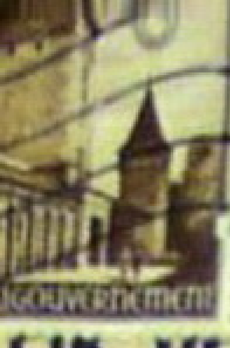

Рік ... ч. ... Пятниця 28. лютого 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ
Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-30
РЕДАКЦІЯ:
Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Успіхи нім. повзів в Африці

БЕРЛІН, 27. II. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:**

Одно німецьке підводне судно повідомило про затоплення одного ворожого озброєного торговельного корабля містоти **8.000 тон.** Інше підводне судно затопило англійське сторожеве човно й узяло кількох полонених. На морі на південний схід від Англії німецьке швидкоплавне судно затопило англійський **нищильник.**

На **лібійському** побережжі на південний схід від **Аджедабії** ранком 24. II **зударились німецькі й англійські змоторизовані стежні частини.** Знищено багато анґлійських вантажних самоходів, в тому багато панцирних самоходів, забрано полонених. З німецького боку не було ніяких втрат.

Пополудні 24. II. німецькі боеві літаки обкидали бомбами в одній пристані **Киренаїки** два великі торговельні кораблі, що згоріли, та влучно поцілили портові уладження. Німецькі ловецькі літаки зістрілили над **Мальтою** один літак типу Еррикен.

Боєві літаки успішно бомбардували минулої ночі важні воєнні обєкти й портові уладження в **Галі, Гервичі й Гріт Ярмавті,** летовища у **Східній Африці,** фабрики зброї в **Айпсвичі та Норвичі.**

Підчас невдачного ворожого налету на побережжя Каналу німецькі ловецькі літаки зістрілили 3 англійські літаки. Ворог скинув минулої ночі в багатьох місцях Західньої Німеччини безплянові розривні й запальні бомби, що спричинили незначні шкоди. Пожежі негайно погашено. Протилетунська артилерія зістрілила один ворожий літак.

Фірер у 80-ліття б. царя Болгарії

БЕРЛІН, 27. II. — **Канцлер Гітлер** переслав сердечні побажання колишньому цареві Болгарії, Фердинандові, з приводу 80-ліття його уродин.

БЕРЛІН, 27. II. — Міністр закордонних справ фон Рібентроп переслав ґратуляційну телеграму Його Цісарській Величності б. болгарському королеві Фердинандові, що саме скінчив 80 літ.

*

Колишній цар Болгарії, Фердинанд, князь Саксен-Кобурґ, святкував у середу 80-ліття своїх уродин в повному здоровлю й силі. Він уродився 26. II. 1861 р. у Відні. В 1887 р. національне зібрання Болгарії вибрало його удільним князем. В 1908 р. проголосив він самостійність Болгарії і прибрав титул царя. У світовій війні в 1915 р. виступив він по боці центральних держав. У жовтні 1918 р. зрікся він престолу на користь свого сина Бориса. Від того часу кн. Фердинанд перебуває в Кобурґу, де студіює господарські справи. Колишній цар Болгарії є пруським полевим маршалом і приятелем Німеччини.

Зміни у французькому уряді

БЕРН, 27. II. — З Віші повідомляють, що у французькому уряді переведено зміни. **Адмірал Дарлян** став заступником премієра, міністром фльоти, закордонних і внутрішніх справ. **Ген. Гунціґер** став міністром краєвої оборони, **Бартелемі** — справедливости, **Бутіліє** — фінансів і господарства, **Каціо** — хліборобства. **Барно,** як член уряду, уповажнений вести німецько-французькі господарські переговори. Керманичем інформаційної служби іменували **Поля Маріона,** заступника державного підсекретаря в президії ради міністрів, колишнього співробітника Доріо в його журналі „Ліберте".

Викрили анґлійський заговір у Болгарії

БУКАРЕШТ, 27. II. — Часопис „Куреатуль" повідомляє з достовірного джерела з Софії, що болгарська влада викрила заговір і арештувала понад 50 осіб, аґентів анґлійської „Інтелидженс Сервис" і анґлійського посольства в Софії. Найдено сензаційні матеріяли, які тепер досліджує болгарська військова й поліційна влада.

Новий анґлійський злочин

Затоплення французького корабля на еспанських водах

ПАРИЖ, 27. II. — В Байоні висіло 22 людей залоги французького вантажного корабля „Ле Кільвін", що його підступно сторпедувало анґлійське підводне човно в Біскайському Заливі. Погибло 17 моряків з залоги корабля. Атака на цей 3.181 тоновий корабель мала місце недалеко Сан Себастіяну, на еспанських територіяльних водах. Анґлійці зовсім не журилися долею розбитків, яким на допомогу поспішили два еспанські кораблі.

Мін. Іден приїхав до Анкари

АНКАРА, 27. II. — Британський міністр закордонних справ лорд Іден приїхав минулого вівтірка до Анкари. Ідена супроводить шеф ґенерального штабу імперії Бил. Мета поїздки міністра Ідена — офіційні відвідини.

На порозі місяця березня

Краків, 27. лютого 1941

Рік-річно віддавна відогравав місяць березень у нашому національному житті важну ролю. Тому то й бажаємо цього року, вже на порозі березня присвятити йому кілька хвилин уваги. Робимо це для пригадки і в імя збереження та продовження в теперішніх відносинах цінної національної традиції.

Отже: місяць березень усе був у нас від 80-ти років присвячений святкуванню роковин народження і смерти найбільшого українського національного поета Тараса Шевченка та популяризації його духової спадщини. Тому то в березні місяці поширювали в нас давніше масово популярні видання Шевченкових творів, а також його життєписів і пропаґандивних брошур про значіння Шевченка для українського народу.

З часом цей добрий звичай поширювання Шевченківських видань у місяці березні поширився і на інші українські, зокрема на літературні та популярні, видання. По великій війні березень був у нас знаний як місяць *дешевої книжки*. Всі видавництва і всі книгарні знижували ціни на різні книжки і вони розходились масово в народ. Попит на книжку в тому місяці був дуже великий.

У місяці березні вся українська преса публікувала багато цінного матеріялу про Шевченка, про нові видання, йому присвячені, і таким чином побільшувала навіть тираж, бо за тими матеріялами все був великий попит. По цілому краю котився гомін концертів і святочних академій у честь Шевченка. Промовці та прелеґенти пошукували за новими матеріялами про найбільшого національного поета і пильно використовували всі нові опубліковані матеріяли. Всі ці імпрези згідно з традицією були нотовані в пресі. Преса найбільше причинялась до поширювання культу Шевченка, а в парі з тим і до поширення друкованого слова взагалі. Бо через пресу саме йшла пропаґанда за поширюванням дешевої книжки. А поширювання друкованого слова саме в місяці березні, себто шевченківському місяці, є найкращою формою культу Шевченка, бо ніхто сильніше не прагнув і ніхто завзятіше не боровся за освіту для свого народу як Шевченко. Для нього ідеалом було не тільки соціяльне розкріпощення українського народу, але й політичне та духове його визволення з темряви неволі і тьми.

Думаємо, що у нинішніх наших відносинах і при нашому положенні в Генерал-Ґубернаторстві мусимо гідно продовжити культ Шевченка, навязуючи до недавньої, ще вчорашньої традиції, та згармонізувати з ним так тісно і без того звязану справу поширення доброї і дешевої української книжки та національної преси. Про підготування відповідного запасу книжок для масового поширення подбає Українське Видавництво. Воно й проголосить про це своєчасно в пресі відповідний комунікат.

Про поширення української національної преси, зокрема единого щоденника, повинні подбати всі свідомі ваги й значіння преси українські громадяни в Генерал-Ґу-

бернаторстві і в цілій Німеччині. Поширення щоденника і збільшення його накладу — це рівнозначне зі збільшенням обему щоденника, збільшенням сітки кореспондентів, збагаченням його всесторонніми матеріялами про українське життя, про його світла й тіні, про життя в цілому світі, про нові напрямки і струї в житті народів і держав. Словом, відповідне використання березня для поширення преси — це поважний вклад в угрунтування та поглиблення української культури. На сторожі всього нашого минулого, наших святощів і традицій, наших досягнень мусимо ставити живе *слово* згідно з духом великого Шевченка. Нехай же це друковане новочасне українське слово стане носієм променів світла і культури в якнайширші маси українського населення. Це особливо треба підкреслити у цьогорічні 80-ті роковини смерти безсмертного Шевченка.

Румунія без анґлійців

(Від нашого кореспондента)

Букарешт, у лютому 1941.

День 16. лютого ц. р. був спеціяльно атракційним для населення румунського портового міста Констанци, положеного на високому березі Чорного моря: в той день відіздили з цього порту на турецькому кораблі „Ішмір" члени британського посольства в Румунії разом із якоюсь соткою британських громадян-купців, промисловців та інжинірів, які ще перебували в Румунії. На чолі цієї громади англійців відіздив з Румунії британський посол сер Рефінальд Гор, старий досвідчений дипльомат, що його імя в останніх роках часто називали у звязку з політичними інтригами на Балкані. Не далі, як улітку минулого року, приїздили до нього за порадою і британський амбасадор у Москві Кріпс і його товариш із Софії, ба — навіть з Анкари. Сер Рефінальд Гор мав опінію одного з найліпших знавців вузеньких і часто дуже кручених стежок балканської політики і тому не диво, що відогравав таку значну ролю у британській дипльоматичній акції на півленному Сході. Однак його досвід під натиском подій показався досить половинним та уявним і британська теза використання балканських народів для своїх цілей завела на цілій лінії. Ось чому відїзд старого британського дипльомата з Румунії має до деякої міри символічне значіння. Разом з англійцями покинули Румунію нечисленні колишні польські урядовці, які залишились у Румунії після відїзду польського амбасадора Рачинського.

Про відїзд анґлійського посольства з Румунії говорилось уже давно. У вересні минулого року, коли провідник румунської держави ген. Антонеску проголосив новий напрям закордонної політики Румунії у тісному порозумінні з державами оси, англійське посольство приготовилось до відїзду і порадило всім британським громадянам виїхати з Румунії. Від того часу ввесь час кружляли поголоски і називались різні речинці відїзду. Однак тому, що відїзд британського дипльомата був подуманий як політична демонстрація, сер Рефінальд Гор вибрав для тієї „демонстрації" момент, коли на його думку на Балканах зарисувалось нове напруження відносин. Однак і на цей раз розрахунок був помилковий. Безпосередньо після відїзду англійського посольства з Румунії наспіла вістка про підписання болгарсько-турецького пакту про ненапад. Одночасно британський посол у Софії зложив заяву болгарському прем'єрові про свій замір виїхати з Болгарії. Таким чином і на цьому відтинку повстає можливість своєрідного „ексодусу" британської дипльоматії. Серед таких обставин відїзд британського посольства з Румунії є льоґічним завершенням нового стану річей на Балканах: якщо це була демонстрація, то хіба демонстрація власної слабости і політичної поразки. Ніколи так яскраво не виявилась правда французької приповідки, як у цьому випадку: „неприсутні не мають правди". **М. К.**

Кардинал Фавльгабер гостем Папи

БЕРЛІН, 26. II. — Папа віддав до розпорядимости монахійського єпископа **кардинала Михайла Фавльгабера** свою літню резиденцію у Кастель-Ґандольфо. Кардинал Фавльгабер має там замешкати, щоб підлічити своє сильно надірване здоровля. Він має 72 роки і від 7-ох місяців хоріє на внутрішню недугу, що навіть частинно не дозволяє йому виконувати своїх релігійних обовязків. Вже в грудні пропонували йому відпочинкову відпустку. Одначе кардинал ще не прийняв запросин і не виїхав з Монахова. На випадок його виїзду заступатиме його єпископ Берліна **ґр. Кондрад фон Прайзінг.**

НОВІ УСПІХИ НІМЕЦЬКОГО КОРПУСУ В АФРИЦІ

РИМ, 27. II. — Головне Командування Італійської Армії подає:

На грецькому фронті не було ніяких важніших подій.

Літаки німецького летунського корпусу зістрілили біля Мальти один ворожий літак. 24. II. дійшло до боїв між німецьким корпусом і ворожими відділами на південний схід від Аґадабії у північній **Африці. Підчас боїв з англійськими панцирними кольонами німці знищили ворожі панцирні одиниці і вантажники з муніцією. Кілька англійців попало в полон. Німці не мали ніяких втрат.**

Літаки німецького летунського корпусу успішно атакували заякорені кораблі, портові уладження і військові обєкти одної ворожої морської бази у Киренаїці. Німецькі бомби поцілили і важко ушкодили два кораблі загальної містоти 8.000 тон. У порті бачили сильні вибухи й пожежі. Хоробрі залоги завзято відбили ворога у Джіярабубі і Куфрі.

У східній Африці з обох боків гарматний вогонь і дії скорих кольон біля Керен. Геройський спротив італійських віддлів на схід від ріки Джуба дальше триває.

ЗЕМЛІ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ У НІМЕЧЧИНІ

БЕРЛІН, 27. II. — Міжнародня католицька пресова агенція подає, що на 45,124.510 гектарів хліборобського простору Німеччини, 703.516 гектарів (1,6 відс.) це власність церков, церковних установ та релігійних фондацій.

„СОЮЗ ЦІСАРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В ЯПОНІЇ".

ТОКІО, 24. II. — Нижча палата японського парляменту вже погодилася на створення організації **„Тайсеї Йокуан Кай" з „Союзу цісарської політики".** Згаданий союз став уже тепер прилюдною установою з річним бюджетом 8 міліонів єн. Тепер вже не буде ніяких трудностів, щоб і сенат прийняв таку саму постанову. Токійські щоденники зазначують, що коли з кінцем лютого приняться наради парляменту, організація „Тайсеї Йокуан" стане доступна для найширших кругів населення. Це буде установа співпраці урядових чинників разом з чільними представниками нового політичного руху й представниками парляменту. Преса однодушно заявляє, що без огляду на те, чи „Тайсеї-Йокуан" буде політичною або також аполітичною орґанізацією, вона стане духовою опорою і творчим чинником нової Японії.

НІМЕЦЬКИЙ ЄПИСКОПАТ СОЛІДАРИЗУЄТЬСЯ З УРЯДОМ

БЕРЛІН, 26. II. Закордонна преса обговорює відозву катол. єпископату в Німеччині. У звязку з цим закордонні щоденники підкреслюють, що зі змісту пастирського листа ясно випливає, що німецький єпископат солідаризується з націонал-соціялістичним урядом Німеччини, а Католицька Церква активно підтримує внутрішню будову Німеччини. В багатьох містах, де передтим були непорозуміння між римо-католицькими орґанізаціями і націонал-соціялізмом, наприклад у Мінхені, Бреславі та Кельні, тепер настала така приязна співпраця, що міські ради ухвалюють поважні суми на віднову Божих домів.

Щоденник „Трібюн де Женев" додає, що в порівнанні з давнішими часами пастирські листи дещо коротші, зате багатші змістом. Хоч боротьба Німеччини за свободу спричинює багато жертв, зате потім знайде багато плідної праці.

Навязуючи до цих вісток, закордонні кореспонденти підкреслюють, що в Богослуженнях у католицьких церквах у Німеччині беруть участь тисячі вірних, особливо військові.

Українська Служба Батьківщині

З уваги на те, що речинець добровільних зголошень до „Української Служби Батьківщині" є дуже короткий (20. березня ц. р.), УЦК видав проводам УДК, Делегатур і референтам О. н. М. і Р. цілої краківської области такі доручення:

а) Подбати про якнайбільше розпропагування справи добровільного зголошування української молоді на теренах краківської области через свої найближчі Арбайтсамти (Уряди Праці) за посередництвом референтів О. н. М. і Р. до таборів праці „УСБ".

б) Подбати про те, щоб був відповідний контингент добровільних зголошень української молоді до таборів „УСБ", щоб оминути примусового втягнення української молоді до таборів польського „Баудінсту".

в) Освідомити українську молодь про значіння фізичної праці, як виховного чинника, про завдання таборів праці, про внутрішню дійсність праці і т. д. „В тій цілі (читаємо далі в обіжнику) доручуємо:

1. видати в тій справі обіжники до всіх КМ, УОТ, солтисів, війтів, Делегатур і Мужів Довір'я Вашої округи;

2. навязати контакт зі священством і виєднати від нього поміч;

3. уладити анкети для молоді й старших та цю справу докладно вияснити й візвати молодь, щоб у приписаному речинці зголосилась до „УСБ";

4. підшукати кандидатів на звязкових між таборами праці й німецькою владою споміж учасників таборів праці;

5. підшукати людей, які зуміли б працювати в проводі таборів „УСБ".

Імена й прізвища кандидатів під 4 і 5, їх адреси й життєписи слід надіслати негайно до УЦК у Кракові.

Усі референти О. н. М. і Р. при УДК і Делегатурах краківської области зголошені в центральнім уряді праці як звязкові УДК при відповідних урядах праці (Арбайтсамтах). Їх завданням дбати про відповідний контингент зголошених до таборів праці „УСБ", виєднювати звільнення для хворих і тих, що дійсно дають родині удержання, дбати, щоб української молоді не втягали до таборів праці польського „Баудінсту".

Слід освідомити молодь, що праця в таборах є в краківській области обовязковою і, коли хто не згодиться добровільно до Українського Табору Праці (Українішер Гайматдінст), буде змушений працювати на чужих теренах у таборах польського „Баудінсту" між чужинцями. Молодь не може віддаватися ніяким оманам щодо тих таборів, мусить знати, що це є обовязок, що його може собі влегчити тільки добровільним зголошенням.

Обовязковість участи в таборах праці зобовязує всю молодь, уроджену в рр. 1919 і 1920 на цілій краківській области, отже передусім на тих теренах треба повести негайно пропагандивну акцію добровільного зголошування україн. молоді до „УСБ", щоб охоронити українську молодь від участи в примусових таборах польського „Баудінсту".

Уся відповідальність за переведення цієї акції спадає на референтів О. н. М. і Р., які є зобовязані докласти всіх зусиль і старань, щоб освідомити українську молодь про її обовязок та його совісне виконання. Пропагандивні матеріяли вишле УЦК. Про справи „УСБ" належить бути в тісному звязку з УЦК.

—o—

Фірер працює в найкращому настрої

Чінчар-Марковіч про канцлера Гітлера

БУДАПЕШТ, 27. II. — Співробітниця мадярського щоденника „Уй Мадяршаг" Елля Медиєрі звернулася до югославянського міністра закордонних справ з проханням відбути з нею розмову на аполітичні теми. На питання, в якому настрої він знайшов Фірера у Берхтесґаден, міністр відповів: *„У знаменитому настрої і, як звичайно, за роботою. Розмова у Берґгофі — казав мін. Чінчар-Марковіч — відбулася серед найбільшої сердечности і найбільшого взаємозрозуміння". Канцлер Гітлер находиться у дуже доброму психічному стані і зовсім не змінився від останньої зустрічі з югославянським міністром.*

—o—

Японський нарід стоїть муром за пактом трьох

ТОКІО, 27. II. — Американська преса намагається зясувати справу приналежности Японії до пакту трьох великодержав як шкідливу для Японії. Американські зусилля зустрінулися з гострою відправою японського щоденника „Гочі Шімбун". Надвого перед підписанням пакту трьох усі японці знали про протияпонські заходи американської влади. Японці знають також і те, що голова уряду Йонай і міністр закорд. справ Аріта прихильно відносилися до Злучених Держав і що Японія хотіла злагіднити відносини зі Злученими Державами, але все те не вдалося.

Уошинґтонські чинники повинні це зрозуміти, що Японія не боїться Злучених Держав ані не дозволить собі, щоб обіцянками впливали на її становище. **„Японський нарід стоїть муром за пактом трьох великодержав, він рішений завести у східній Азії новий порядок і зліквідувати нічим неоправдані впливи Англії і Злучених Держав"** — кінчає свою статтю щоденник „Гочі Шімбун".

Непохитна воля перемоги

РИМ, 27. II.— Історична промова Мусолінія є головною темою італійської преси. Вона підкреслює, що в обличчі грядучих рішальних подій цілий італійський нарід стоїть непохитно під наказами Мусолінія та рішений спільно з німецькими товаришами зброї вести боротьбу аж до повної перемоги. „Месаджеро" добачує у словах Мусолінія духовий дороговказ для грядучих подій і вступ до переможного походу, що принесе батьківщині нову славу й нову могутність. Дуче доказував на основі фактів, що **Англія не може виграти війни**, навіть якби помагали їй Злучені Держави. Війна потриває довше або коротше, та остаточно Англія буде знищена. Мусоліні заповідає мир, опертий на кращому суспільному ладі, перепоєному людськістю й справедливістю. В імя цього ідеалу італійці готові жертвувати своє майно й життя.

БОГДАН ЛЕПКИЙ 30)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського)

Всі замовкли і через хвилину здавалося, буцім вони справді перед нею навколішки станують і пічнуть мовити молитву.

„Я готова" — озвалася. — „А тепер..."

Усі присіли на хвилину, щоб добро в хаті сідало. А як схопилися з лав, Устя зняла ікону, поблагословила нею достойну гостю та отак з іконою підвела її аж до воза.

„Бідна, бідна моя!" — шепотіла. — „Покійні батько виплекали таку розкішну на те, щоб..."

І залилася слізами.

„Ну, рушай!" — подав знак Улас і кілька їздців унирнуло в імлу. Була це передня стежа. За хвилину зникли з очей і тільки глухий тупіт кількох підков подавав знак, де вони зникли.

Задудонів міст, заторохтіли кволо колеса, і наші подорожні виїхали з Уласових воріт.

Озирнулися. Ще тільки щось бовваніло за ними, зразу, як стирта, а далі, як величезний медвідь, що вийшов з ліса і дивиться на шлях.

Як у сні мерехтіли крізь мряку слабо освітлені вікна.

Озирнулися.

„А добре пояс стягни, щоб не розсипалися кості!" — бігли за Уласом Устині сердито-добрячі слова.

Улас мовчав. Жалко було за жінкою.

„Кажу вам, полковнице", — повернувсь до Нечаїхи, — „це така жінка..."

„Що кращої ти і в небі не дістанеш" — докінчив за нього Босаковський.

І замовкли.

Хвилину їхали, як черці, і то черці, посварені зі собою. Ніхто пари з уст не пустив. Босаковський ноги обтулював Олені, бо ранок був студений тією їдкою, мокрою, осінньою студінню, що поганіша від морозу.

Помело на передню стежу гукав, щоб не відбігали задалеко, а Улас на охорону озирався, чи не прилишується.

Борис на буланім конику герцював біля воза, Уласів Петрусь по другому боці. Вони пильно розглядалися довкола, та нічого небезпечного не бачили й не чули. Шлях завмер. Тільки іноді зайчик перебіг дорогу, або лис майнув стрілою і сховався у мряці. Недогложені кості, потовчене черепя і порвані шматки одежі, обагрені кровю, вказували, куди перед кількома днями перейшла була розбишацька ватага.

Часом коні стригли ухами, полошилися і не хотіли йти. А як батогом присилувано їх — кидалися вбік і мало не перевертали воза. Це тоді, як доводилося проїздити поруч вбитої худобини, або людського трупа, що лежав при дорозі.

За кожним подувом вітру чути було згар.

„Песиголовці!" — сердився Улас. — „Геть випалили оселі. Грабуєш, то вже чорт тебе бери, але пощо людям хату палити, та ще й під зиму!"

„Або пощо вбивати невинних?" — питався Улас. — Нема гіршої звірюки, як недобра людина".

„Так воно, так", — притакнув Помело. — „Христос не казав ближньому кривди робити. Але де ж сьогодні оті християни?"

„У небі" — докинув Босаковський.

(Далі буде)

З голосів преси

Суезький канал заальокований

Про англійські транспортові ускладнення в Суезькому каналі пише „Дойче Альгемайне Цайтунг":

»В Суезькому каналі працюють гарячково. Німецькі далеколетні бомбовики розбили бомбами в самій шийці каналу два кораблі, що зовсім затарасували переїзд. Обминути кадовби розбитих кораблів неможливо, бо шийка каналу дуже вузька. Крім того перед і поза розбитими кораблями нагромадилося багато кораблів з тонажем на сотки тисяч. Світлини, що їх привезли німецькі розвідчі летуни, показують наглядно, як кораблі довгою чергою, один за одним, чекають, коли вкарешті звільниться дорога. Нині, після 14 днів, може вдасться частинно це зробити. Для Англії має Суезький канал куди більше значіння, ніж тільки торговельного шляху: він є дорогою, якою йдуть усі харчеві транспорти для великих військових частин, що оперують у Півн. Африці. На боєвому терені у Півн. Африці нема на ділі ніяких середників поживи, які можна було б на місцях зареквірувати. Тому транспортові ускладнення в каналі є для англійського командування зі стратегічної точки погляду дуже критичні в наслідках, не згадуючи вже про загально - торговельні труднощі. Суезький канал скорочував морську дорогу між англійським островом і його кольоніями на кругло 40 відс. В останньому році перед війною переплили через канал під англійською флягою 3.000 кораблів з тонажем поверх 17.4 міліонів тон. Майже пятину цілого свого краму і кругло третину свого запотребування нафти перевозила Англія через той канал. Тепер, коли якийсь час не може ним користуватися, приходиться їй спрямовувати свої кораблі довкола, попри Ріг Доброї Надії (південна Африка, — Ред.). Це продовжує дуже значно дорогу. Коли їхати з Бомбаю (Індія) через Суез до Лондону, то треба зробити дороги 6.300 км., зате дорога попри Ріг Доброї Надії дає 10.700 км. Це не тільки втрата часу, але й посередньо втрата тонажу, який для Англії нині важніший, ніж коли-небудь давніше. Зрештою дорога через Середземне море є вже нині для англійських військових транспортів дуже тяжка, а для торговельних транспортів узагалі неможлива«.

„Европа проти Англії"

Начальник закорд. уряду нац.-соціялістичної партії, райхсляйтер Альфред Розенберґ говорив на тему сучасного політичного положення на великому вселюдному вічу в Гамбурґу. У своїй промові звернувся він майже виключно проти Англії, яка є винуватцем сьогоднішньої війни. „Фелькішер Беобахтер" подає зміст тієї промови, з якої наводимо найбільш суттєві уступи:

„Проблема Европи стоїть нині перед кожною людиною. Великий, старий континент бачить перед собою острів, який здобули люди тої самої крови, що на континенті. З часом підбив для себе той острів багато земель. Ще нині видається він таким сильним, неначе б міг довести людей континенту до краю голодної смерти. Ми є свідками того, як воно на ділі виглядає.

Англія протиставилася сьогодні цілій Европі. Якщо говорять, що Англії не можна здобути, то це неправда, бо той острів продовж століть уже всяко здобували. В міру свого росту, Англія перемінилася із заступника Европи в заморських країнах на заступника заморських країн в Европі. Вона хоче панувати в Европі. Натомість ми хотіли відбудувати стару Европу, яка була б незалежна від заморського панування".

Далі змалював Розенберґ спроби Англії створити для свого народу нові гасла й нові пляни майбутнього, при чому вона запозичується у нац.-соц. програми, бо потребує нового соціяльного обличчя, бо потребує для своїх мас ідеї.

„Таким чином Англія духово вже програла війну, бо для своєї пропаганди мусить нас уже нині духово обкрадати. Цей факт запевняє нас тим більше, що переможемо Англію також політично й мілітарно.

Вже нині відбувається відбудова Европи. Є всякі роди революції. Німеччина переживає революцію, що захопила нарід у всіх його верствах і колах. Нові ідеї сплелися з вояцьким духом Фридриха Великого й створили силу, яку ніхто, ніколи й ніде не розібє".

Покидають уже й Болгарію

Кореспондент „Ноєс Вінер Таґбл." пише з Білгороду:

„Політика" повідомляє із Софії про замкнення тамошнього „Британського Інституту", в проводі якого стояв англієць Литл, та про розвязання „Англійського Клюбу". У своїй прощальній промові жалувався Литл, що „теперішні ваґітні події" створили конечність замкнення Інституту, але він надіється, що „положення поправиться". Тоді він з радістю відновить діяльність Інституту. Після тихого й соромного відходу англійців з Румунії та Болгарії, Югославія тепер, з природи речі, вдвоє і втроє більше виставлена на вплив англійської пропаганди, ніж до цього часу. Все-таки вже нині можна сказати, що англійський посів також і тут не зійде".

Американський самообман

Американський „Національний Пресовий Клюб" скликав в Уошинґтоні конференцію американських кореспондентів, що вернулися саме з Европи та Азії, щоб обмінятися поглядами про теперішне положення на цих обох континентах. На цій конференції обговорювали зокрема положення й виглядн Англії та діяльність англійської пропаґанди. Визначний американський журналіст Робертзен ствердив перш за все, що англійська пропаганда видумувала, якщо повідомляла світ про будь-які спроби німецького десанту на англ. острові. „Вічно повторюване твердження, що Німеччина пробувала в серпні 1940 р. висадитися на англ. острів, є ґазетною качкою" — заявив Робертзен. Взагалі англійська пропаґанда дуже часто брехала, щоб підтримати на дусі своїх земляків і робити відповідні настрої в Америці. „Дойче Альгемайне Цтг." обговорює цю конференцію та виступ Робертзена й завважує далі:

„Але всетаки в іншій точці Робертзен здається таки впав жертвою британської пропаґанди. Робертзена приймав у Білому Домі Рузвелт і тому відограв він на цьому журналістичному конгресі особливо цікаву ролю. Він признався до погляду, що бльокада й налети бомбовиків на німецькі міста викликали б революцію в Німеччині. Але його товариш Рейстон пояснив зараз же, що це всетаки не було б можливе перед 1942 р. Зацікавлення учасників конґресу зросло при цьому тим більше, коли Робертзен заявив, що такого самого погляду є президент Рузвелт. Рузвелт — сказав він — думає так само і так само рахується з вибухом революції в Німеччині. Ця дітвацька надія на революцію товчеться — як знаємо — також у головах деяких провідних англійців і вона є причиною, що Англія відкинула відкалик до тверезого розуму й програла останню шансу.

Всі кореспонденти були зрештою доволі песимістично настроєні, якщо йшло про Англію. Всі вони погоджувалися, напр., що Німеччина є супроти Англії на Балкані рішуче засильна. Німецькі господарські обіцянки є там куди більш приманливі й Англія не всилі їм нічим протиставитися. Представник „Геральд Трибюн" у Токіо, Флейшер, остерігав перед недоцінкою рішучости Японії. Ніодин із журналістів не віщував перемоги Англії. Всі вони були згідні в тому, що Англії при американській матеріяльній допомозі „може" вдалося б відбити німецький наступ. Але при цій матеріяльній допомозі вона виграти війну не зможе. Ця можливість мала б „деякі вигляди" хіба тільки тоді, коли б Америка активно вступила в війну по стороні Англії".

—o—

НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ ГАРТУЄТЬСЯ НІМЕЦЬКО-ІТАЛІЙСЬКЕ БРАТЕРСТВО ЗБРОЇ

БЕРЛІН, 27. II. — Один з останніх збройних подвигів німецького летунства на Середземному морі живо нагадує слова Мусолінія, що він їх кілька днів тому звернув до членів фашистівської партії в Римі. **У сучасній війні всі фронти спільні.** Італійські збройні сили вяжуть значні ворожі сили на суші, на морі й у повітрі. Німецькі летунські сили на Середземному морі роблять зусилля, щоби ворога зломити й одночасно відтяжити свого союзника.

Згадане відтяження висловлюється в останніх атаках на британські кораблі з воєнним матеріялом і на конвой з військовими транспортами у східній частині Середземного моря. Хоч ворог нагально боронився, атаки були вдатні. 24. II. бомби попали у ворожий 15.000 тоновий корабель з військом. На кораблі спалахнула пожежа. Дві інші бомби так добре поцілили інший ворожий транспортовий корабель місткости 10.000 тон, що його розбили і впродовж кількох хвилин затопили. Попереднього дня німецьке летунство знищило і затопило транспортовий корабель місткости 10.000 тон. **У такий спосіб гартується німецько-італійське братерство зброї у найбільше запальній точці воєнного терену — на Середземному морі.**

—o—

= ЗАТОНУВ південно-африканський корабель »Савтерн Флов«.

= ГОЛОВА французької держави марш. Петен продовжує свою інспекційну поїздку по просторах незайнятої Франції. Досі він уже відвідав Ріом, Гулюзу, Марсей і т. д. Незабаром вÿїде до промислового міста Сен Етієн.

= АРХИЄПИСКОП Ліону і примас Ґалії кардинал Желіє відправив минулої неділі поминальне богослуження за полеглих. Після того виголосив проповідь про обовязки супроти батьківщини.

= БРАЗИЛІЙСЬКИЙ щоденник »Ґазетта де Нотісіяс« дивується, що Гелифекс висловився за голодовою бльокадою, бо він має славу дуже богомільного. Гелифекс був основником Братства Молитви.

Новинки

КАЛЄНДАР

ЛЮТИЯ

28. Пятниця — Онисима ап.

БЕРЕЗЕНЬ

1. Субота — мч. Памфила.

—

— УДК КРАКІВ взиває всіх українців міста Кракова, хворих на недуги, що вимагають доживлювання, зголоситись з лікарськими свідоцтвами в нім. мові, що стверджували б факт недуги та рішучу конечність доживлювання, в канцелярії Сусп. Опіки при УДК Краків, в цілі пороблення в тому напрямі заходів.

— ПРОВІД СЕКЦІЇ ІНЖИНІРІВ при УЦК у Кракові просить українське громадянство взяти участь у першій неофіційній частині Ширших Сходин Секції, що відбудуться дня 1. березня ц. р. в домівці УОТ-Просвіти, Адольф Гітлер-Пляц 12/II, з рефератом інж. Л. Маслова: „Церковна архітектура старокняжої доби в Україні". 871 1-1

ЧАЙНИЙ ВЕЧІР заходом Жіночої Секції УОТ Краків відбудеться в суботу 1. березня в салях УОТ Краків, Адольф Гітлер-Пляц 12/II. Початок в год. 20-ій. Танкова музика, добірний буфет. Вступ за запрошеннями. — Видія.

— „УКРАЇНІКА" В НІМЕЦЬКІЙ ПРЕСІ. „Кракавер Цайтунг" ч. 46 помістив власну кореспонденцію з Ярослава д-ра К. п. з. „Мальовнича велич красок українських одягів". Д-р К. пригадав, що українські освітні товариства тепер відновлюють давнє народне мистецтво. В Ярославі відбувся вишивкарський курс. На його закінчення уладжено виставу українських одягів, давніх і сучасних. Особливо гарні були одяги з сіл Святе й Сосниця. Були також одяги з Лемківщини та інших земель, заселених українцями. Вистава виявила велике багатство українського народнього мистецтва. Німці дуже численно відвідували цю незвичайно вдатну виставу.

— У ВЕЛИКИХ шведських промислових заведеннях Еставвік в Оре спалахнула велика пожежа. До тла згоріли: тартак, майстерні, сушарня й адміністраційні будинки.

— ВИСТАВУ німецької книжки в Барсельоні відвідало досі 45—50.000 осіб. Виставу вже раз продовжили в минулому тижні. Це збільшило рух відвідувачів. Число експонатів збільшили з 3000 на 4000. Додатково ще зорганізували відділ музичних творів.

— НІМЕЦЬКА МОРСЬКА АРТИЛЄРІЯ успішно обстрілювала кілька ворожих кораблів, що біля Дувру хотіли переплисти Канал.

Малий фейлетон

„Громадські промисловці"

Емерит Затичка не має постійного мешкання, а тут треба подати адресу, щоб пошта на неї пересилала його емеритуру — 80 зол. місячно.

Просить він у відомій установі, щоб дозволили переслати на її адресу для нього гроші.

— Ха... — погоджуються тут. — Будь ласка, добре. Як тільки наспіють для вас гроші, негайно повідомимо вас...

Минає тиждень, минає другий, а про гроші ні слуху, ні духу.

Ходить він і допитується.

— На жаль, — кажуть йому — ще нема грошей для вас.

Затурбувався емерит. Іде на пошту. Довідується.

— О!... — дивуються тут. — Адже ми ще тому два тижні вислали вам гроші на подану адресу...

— Гм...

Іде емерит знову до установи й оповідає, що чув на пошті.

— А... Справді... — каже йому якийсь урядовець. — Вибачайте, але я про те нічого не знаю. Це товариш. Він саме переказував, що гроші є для вас...

— Ну, а де ж цей товариш? Може хворий на грипу?

— Ні... Тільки він сьогодні вже тут у бюрі не буде. Він казав, щоб ви ввечері зайшли до «Коктайбару« і там дістанете гроші...

Емерит — бідака, де йому до »Коктайбару«!... Але нічого... Скрегоче зубами, а таки йде до »Коктайбару«.

— А... — дуже зрадів »товариш«. — Сідайте, побалакаємо... Добре, що ви прийшли... Гальо, обер! Дайте щось перекусити...

Ця »радість« не конче подобається емеритові, але присідає до столика.

— Я чув, — запримічує скромно, — що гроші були вже тому два тижні.

— А що ж ви хотіли,— розсердився урядовець, — щоб я за вами по місті шукав?...

Махнув рукою емерит, їсть, пє, їсть. Сюди-туди й крутиться вже йому в його непривичній до напитків голові.

За годину-дві підходить кельнер із рахунком.

— 30 зол.

— Ось тут маєте, — каже урядовець — ваші гроші: 30 зол. Решта дістанете на днях...

— Добре, а коли?

— Що питаєте, платіть і ходімо. Шкода часу...

Заплатив емерит і вийшли.

— Знаєте, що? — каже вже на вулиці »товариш«. — Ходімо до Яна, там кава по турецьки, добре робить, як у голові шумить...

— Все одно... — каже емерит.

Пішли. І там треба було платити. Емерит не мав і позичив а конто в »товарища«. Скінчили в »Полтаві«. А в »Полтаві« милий настрій, ціни дешеві й »товариш« роздобрів.

— З того, що вам належиться — каже він — мав би я дати всього 1 зол., а тут, бачите, виходить рахунок 2 золоті. Нехай страчу: доплачую цього золотого, а ви мені завтра обовязково віддайте. Бачите: все зробив для вас, що лиш міг. Свої гроші дістали.

ШУМ.

КОМУНІКАТ
Українського Допомогового Комітету в Кракові.

СПРАВА ДОДАТКОВИХ ХАРЧЕВИХ КАРТ

Повідомляємо, що додаткові харчеві карти для українців м. Кракова й округи видаватимуться виключно в УДК-Краків, вул. Льоретанська 18.

1. Усі українці м. Кракова й округи, що старатимуться про додаткові харчеві карти, мають принести зі собою: а) особисту виказку УДК (Авсвайзкарте) або посвідку реєстрації в УДК; б) виказку вплачених датків до УДК; в) додаткову харчеву карту з місяця лютня ц. р. з печаткою Українського Консуму.

2. Додат. харч. карти видаватиметься в днях 28. лютого до 4 березня включно в год. 8—12 і від 15—17 в такому азбучному порядку:

28. лютого (пятниця) літери: А, Б, В, Г, Ґ, Д, Е, Є, З, Ж.

1. березня (субота) літери: И, І, К, Л, М.

3. березня (понеділок) літери: Н, О, П, Р, С.

4. березня (второк) літери: Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, Я.

Після визначеного речинця зголошень не приймається.

3. Подається до відома, що при зголошеннях треба подати точно вік дітей!

УДК-Краків.

ТЕЛЕГРАМА ҐЕН. КАВАЛЄРО ДО МУСОЛІНІЯ.

РИМ, 27. II. — Шеф ґенерального штабу італійських збройних сил і головний командант в Албанії ґен. Кавалєро вислав до Мусолінія таку телеграму: „Війська, що воюють на грецько-албанському фронті, старшини, підстаршини й вояки, вислухали Ваших слів з великим захопленням. Всі вони аж до останнього перейняті непохитним духом жертвенности й перемоги".

Дальші відгуки промови Фірера

„ДВІ НАЦІЇ, АЛЕ ОДНА ВОЛЯ" — ПИШЕ ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА.

РИМ, 27. II. — Італійська преса дальше займається промовами обох вождів. Вона зазначує, що у хвилині, коли світ ще переживав промову Мусолінія, прийшла промова канцлера Гітлера, що потверджує італійське становище та зміцнює та поглиблює загальне враження. Італійські щоденники згадують з великим вдоволенням признання Фірера для величезних заслуг Італії на різних фронтах у боротьбі проти спільного ворога — Англії. При тій нагоді італійські часописи висувають на перше місце ті слова канц. Гітлера, що заповідають справжню і дійсну морську війну впродовж найближчої весни.

Щоденник „Тевере" пише: „Весна зустріне як на півночі, так і на півдні непохитну волю далі продовжувати війну аж до остаточного розрахунку". — „Дві нації, але одна воля" — такий заголовок має стаття „Джорнале д' Італія".

ВЕЛИКЕ ВРАЖІННЯ У БУДАПЕШТІ.

БУДАПЕШТ ,27. II. — Особливо сильне враження зробила на мадярів непохитна свідомість перемоги, з якою канцлер Гітлер і ввесь німецький нарід очікують вирішальної боротьби, що наближається. Дуже сильно зазначують на Мадярщині повідомлення Фірера про те, що впродовж 48 годин німецькі підводні човни затопили 215.000 тон. Мадяри думають, що це знаменний вступ до морської війни підводними човнами, що саме тепер починається.

„Пештер Льльойд" пише, що міркування Фірера ніде не могли зустрінутися з кращим зрозумінням і глибоким одобренням, як саме на Мадярщині. Після Версаю та сама спільна доля навістила й Німеччину й Мадярщину. Мадярський нарід бажає, щоб після сучасної війни скоро настав мир, спертий на тих правах народів, що їх ще вчора легковажили в Европі. Такий мир принесе новий мирний і творчий порядок.

„Мадяроршаґ" пише, що у хвилині, коли дозріває історичний зворот у долі Европи, слова канцлера Гітлера принесли свідомість сили, могутність та непохитну певність перемоги.

ПРОМОВА ФІРЕРА БЛИСКАВКОЮ РОЗІЙШЛАСЯ ПО БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 27. II. — Вістка, що канцлер Гітлер промовляв з нагоди роковин заснування націонал-соціялістичної партії, розійшлася зі скорістю блискавки у столиці й цілому краю. Свідомість великого історичного моменту в добі великих і рішальних подій збільшила напруження. Скрізь, на кожному кроці болгари слухали при гучномовцях промову Фірера. На всіх величезне враження зробила фанатична певність перемоги в канцлера Гітлера та заповідь останніх рішень.

ВСЯ ДАНІЯ ПІД ВРАЖІННЯМ СЛІВ ФІРЕРА.

КОПЕНГАҐА, 27. II. — Всі данські щоденники пишуть про недалеке вже загострення морської війни в березні й квітні. Дописи берлінських кореспондентів та їх власні пояснення займаються головно тими двома точками. Берлінський звітовик щоденника „Політикен" пише, що теплі слова канцлера Адольфа Гітлера під адресою італійського союзника та згадка про його дотеперішні подвиги доповнюють заяву Мусолінія, що Німеччина та Італія будуть спільно працювати, боротися й перемагати. Воля й рішучість бють зі слів Гітлера й Мусолінія.

—o—

= ГРЕЦІЯ знову звернулася з проханням до Злучених Держав доставити їй літаки.

= ПІСЛЯ ЗАЛОМАННЯ ФРАНЦІЇ Греція вже не в силі доповнювати своєї муніції. Французька зброя і муніція могла вистарчити Греції на 2 місяці.

= ЯПОНСЬКІ ЛЕТУНИ знову бомбардували міст на ріці Юйтунг. Згаданий міст мав велике значіння. Він поважно ушкоджений.

= АНГЛІЙСЬКИЙ уряд поширив закон про торговельні взаємини й товарові обороти з ворожими державами також і на Румунію.

= АНГЛІЙСЬКА АДМІРАЛІЦІЯ знову призналася до втрати стежного корабля «Ормонд». Родини моряків повідомлені про катастрофу.

= АМЕРИКАНСЬКИЙ міністр хліборобства заявив, що незабаром Англія замовить в Америці транспорт харчів.

= «ДЖІОРНАЛЄ Д'ІТАЛІЯ» пише, що воєнні сили Англії на Середземному морі вже опинилися у пастці держав оси.

З відчитової салі

Українська раса

(Реферат д-ра Юрія Липи в Ярославі)

Д-р Юрій Липа виголосив 15. лютого ц. р. в Ярославі відчит про українську расу як продовження реферату д-ра І. Черкавського, виголошеного в січні п. н. »Раса й расизм«. Пролеґент порушив чимало питань, звязаних з українством, не торкаючись антропольоґічних чи біольоґічних прикмет українців, підкреслюючи зате психодинамічні та культурні явища, питомі українському народові, що впродовж віків витворили одну спільноту. Завданням »расизму« буде саме з одного боку пособлювати і плекати ці прикмети, що різко підкреслюють українство, вживаючи до того всіх суспільних секторів, і з другого боку очищувати національний орґанізм від усіх зайвих йому і чужих впливів. Пристосування в нас має безумовно арійський параграф, як і другий, не менче важний, а це параграф родини і родової тяглости. Це значить, що все й усюди не признаватиме за українця людини, що її діти не є українцями.

Очищування раси слід повести і під оглядом фізичним, науковим і чисто мистецьким, культурним. Практично беручи справу, треба за вказівками артиста різьбаря Гаврилка провести ревізію української ноші з достосуванням до міста, хатньої обстанови, будівництва, малярства, а навіть спеціяльного розподілу часу праці, відповідного до нашого підсоння. Треба запрягти молодих людей, що посвятились би українській науці, що збагнули б (за вказівками українського вченого проф. Щербаківського) на живих ще доказах велич і силу української культури, що під кожним оглядом має безперервну тяглість від трипільської культури (3.000 літ до Христа), аж до наших часів. Коли порівняємо зразки тої першої культури з сучасними, хоч би вишивками, то зрозуміємо, що властиво нема таких видатніших сутніх змін. Тільки століття, що попередило нашу добу, під впливом чужої науки, чужої пропаганди й опінії захитало наші уми, створюючи теорію меншевартости нашого народу у вислові поета: »Народе без путтям і чести«. Той же поет, а за ним і інші, насміхались, наприклад, із звичаю помазування болотом вибраного отамана Січі, уважаючи це за дикунство, тоді, як Щербаківський вказує на прастарий звичай, коли помазування землею означало благословенство землі на пана життя і смерти тієї землі, себто необмежену владу, а ті, що те робили, якраз заявляли тим своє підданство. Ношення оселедця в козаків походить з давніх іранських часів, коли те явище означало приналежність до королівських, опісля до шляхотських, пануючих родів, що тимбільше було застосоване до козацьких вольностей. Нам треба й власного права, опертого на наших давніх зразках і відповідного до наших потреб. Вкінці зазначив д-р Ю. Липа, що український народ був від віків завсіди автохтоном своєї землі, осілим на ній і дуже мало має у собі кочового елементу, який нам у великій скількості приписує густо-часто чужа наука. Український народ у своїй динаміці розріся, опановуючи Чорне море, що, як і колись стане осередком зацікавлення. Народи балканські як і кавказці, споріднені з українцями під кожним оглядом, тоді, коли поляки як і росіяни зовсім від нас різняться й якраз ті різниці стали непроходимим кордоном.

Реферат був дуже цікавий і порушив чимало питань.

Після рефрату вивязалася широка дискусія. Забирали голос: А. Добрянський, Охримович, м-р П. Ісаїв, м-р Р. Кульчицький, д-р Ю. Старосольський, посадник М. Демкович-Добрянський і інші, що свідчить про живе зацікавлення справою.

Д-р Ю. Липа виголосив подібний реферат у Радимні, Нім. Перемишлі й Переворську. **Ом.**

Короткі вістки

— ТУРЕЦЬКИЙ уряд проголосив конкурс на мавзолей для пок. Кемаля Ататюрка, що був першим президентом Туреччини. До конкурсу запросили турецьких і заграничних архітектів і різьбарів.

— ВІДОМИЙ БРОВАР У ПІЛЬЗНІ істнує вже 100 літ. Саме тепер збільшують маґазини цього бровару, так що вони зможуть помістити 1,200.00 гектолітрів пива.

— ІНСТИТУТ соціяльної політики при господарській академії в Празі подає, що на 724.538 сільських господарств у Протектораті 96,7 відс. було нижче 20 гектарів.

— ПРОФ. МОРИСОН на американському гарвардському університеті почав пропаґанду за тим, щоб Злучені Держави перейняли Азорські острови.

= ЗНИЩЕННЯ КАВЕНТРІ. Головний редактор щоденника »Мінеаполіс Стер«, що відбув подорож до Анґлії разом з Уилке, ствердив, що в Кавентрі на 67.000 будинків знищено 51.000. Сам Уилке заявив, що особливо велике враження викликало знищення незвичайно важних воєнних фабрик у Кавентрі. Німецькі повітряні атаки зовсім знищили один з найважніших центрів анґл. воєнного промислу.

= ЛЕТУНСЬКУ КОМУНІКАЦІЮ на лінії Рим—Буенос-Айрес наладнало італійське летунське товариство »Ляті«.

— ЗАНЕДУЖАВ б. король Еспанії — Альфонс XIII-ий. Стан його здоровля значно погіршується.

= Б. БОЛГАРСЬКИЙ МІНІСТР Смілов написав м. ін.: »Німеччина впродовж останніх 8 літ створила не тільки нові ідеї, нову армію, новий промисл і нову справедливість, але також нову дипльоматію. У противенстві до давньої дипльоматії — вона ясна, точна й щира. Найважніша прикмета нової німецької дипльоматії — це вміння доцінювати щиру приязнь. Вона працює згідно з обдуманим пляном«.

= ДАФ КУПЕР, анґлійський міністр інформацій, заявив в одній промові в Оксфорді м. ін.: »З грядучою весною треба очікувати нових боїв і терпінь. Нарід мусить бути приготований переносити ще більші терпіння«.

= В АМЕРИКАНСЬКОМУ СЕНАТІ виступили сенатори Тефт і Керрен дуже гостро проти допомоги для Анґлії.

= ЧІЛЕ має великі труднощі внаслідок анґлійської бльокади. 300.000 тон чілійської салітри годі доставити для Єгипту, що спричинить великі втрати для обох зацікавлених країн.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і за пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші за передплату чи книжки з Генерального Ґубернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei". Kommissarische Verwaltung. Krakau. Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79